

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق

۰۴ اکتوبر ۲۰۲۲

محمد محق

در افغانستان، تاریخ را این بار زنان می‌نویسند!

علی‌رغم سال‌ها تبعیض و سرکوبی که متوجه زنان افغانستان بوده است، حضور دوامدار آنان در یک سال گذشته در صحنه مبارزات مدنی، آزادی‌خواهانه و حقوق‌محور، نقطه عطفی مهم، کم‌نظیر و به شدت امیدوار کننده است. ستراتیژی هراس و ارعابی که طالبان از بدو ظهور خود تا امروز پی گرفته بود توانست روحیه ایستادگی در میان بخشی از مردان این خاک را در هم بشکند و آنان را به پذیرش زبونی و تسلیم وادارد. اما زنان دست یافته به دانش و آگاهی به توانائی‌های خود پی برده و با دلیری در برابر دستگاه استبداد، شکنجه، شلاق و سرکوب طالبانی ایستادند تا حقوق اساسی خود را با شجاعت فریاد بزنند. هم‌زمانی این جنبش با موج گسترده اعتراضاتی که در ایران به راه افتاده و بدنه اصلی آن را زنان مبارز و حق‌طلب آن کشور تشکیل می‌دهند، باور به توانائی‌های زنان و نقش‌آفرینی آنان را در تحولات منطقه چند برابر کرده است.

پیش از این تصور می‌رفت که جوامع شرقی به زنان اجازه تحرک و فعالیت نمی‌دهد و فرهنگ شرقی بر تبعیض ساختاری میان مرد و زن استوار است و گویا تقدیر گریزناپذیر این جوامع چیزی جز این نمی‌تواند باشد. اینک اما معلوم شده است که نادیده گرفتن جهش‌های فکری در نسل نو و تحولاتی که در بطن جامعه رخ داده است، بخشی از پیش‌فرض خطائی بوده است که بسیاری در محاسبات خود گرفتار آن بوده‌اند. امروز زنان افغانستان و ایران بخشی از موتور محرکه تحولات اجتماعی و سیاسی شده‌اند که با تولید نیروئی رهائی‌بخش به مردان سرزمین‌های خود جرأت آمدن به میدان و دفاع از حقوق انسانی شهروندان را می‌دهند. اگر چه ایران و افغانستان از حیث توسعه فرهنگی و اجتماعی در یک سطح نیستند و شرایط اقتصادی نیز بسیار فرق دارد، اما تقارن‌های معناداری این دو را به هم پیوند می‌دهد: هر دو کشور زیر سلطه ملامت‌های بنیادگرا قرار دارند، در هر دو حقوق اساسی بشر نادیده گرفته می‌شود و در هر دو زن شهروند درجه دوم است. از آن سو در هر دو کشور این زنان هستند که دلیرانه به خیابان‌ها آمده و مردان را با مسؤلیت تاریخی‌شان برای دفاع از حقوق اساسی انسان‌ها واقف می‌سازند.

در افغانستان، از هرات تا خوست، از کابل تا مزار و از بامیان تا پنجشیر زنان و دختران دلیر ما فریاد آزادی‌خواهی و حق‌طلبی سر دادند و استبدادی طاغوتی را به نبرد فراخواندند. این تحرکات دلیرانه، با همه دشواری‌هایی که در برابرش قرار دارد به جوی‌بارهایی می‌ماند که رفته رفته تبدیل به سیلابی گسترده خواهد شد و دستگاه ظالمان و دیکتاتوران را با خود خواهد برد.

چند سال پیش از این، زنان کوبانی را داشتیم که وقتی از کنیز گرفتن داعش در عراق و سوریه آگاهی یافتند به جای تن دادن به تقدیر شوم و تسلیم شدن در برابر توحش بنیادگرا، دوشادوش مردان جنگجو سلاح به دست گرفته به سنگرها رفتند تا نشان بدهند که انسانیت اصیل، انسانیت مبتنی بر عزت و کرامت انسانی، به زنانگی و مردانگی قابل تجزیه نیست. انسانی که به گوهر وجودی خود پی برده و به نقش تعیین‌کننده اراده و انتخاب خویشتن آگاه شده باشد خود به ساختن تاریخ کمر می‌بندد چه زن باشد و چه مرد. از آن پیش‌تر نیز تاریخ بشر زنان مبارز دیگری را در حافظه دارد که در جنگ‌های چریکی برای مبارزات آزادی‌خواهانه در مقابل استعمارگران سهم گرفتند و نام خود را در تاریخ استقلال کشورهای خویش حک کردند.

زنان افغانستان نیز اکنون پای به میدان مبارزه نهاده‌اند و می‌خواهند این بار تاریخ را آنان بنویسند، تاریخی که نه با مردسالاری و تبعیض، بلکه با انسانیت آزاده و اصیل رقم خواهد خورد.